

Λογοτεχνικό Εξωσχολικό Ανάγνωσμα

Περίοδου Χριστουγέννων

Τίτλος βιβλίου: «Το κορίτσι με τα πορτοκάλια»

Συγγραφέας: Γιοστέιν Γκάρντερ

Εκδόσεις: Λιβάνη

Ομάδα: Α'

1. «Κάθεσαι καλά, Γκέοργκ; Καλύτερα να καθίσεις, γιατί σκοπεύω να σου διηγηθώ μια ιστορία για γερά νεύρα...». Με αυτόν τον τρόπο ο συγγραφέας του βιβλίου αρχίζει να ξετυλίγει το νήμα της ιστορίας ενός μυστηριώδους κοριτσιού που έμελλε να αλλάξει την πορεία της ζωής ενός απλού καθημερινού αγοριού...

α) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

Το "Το κορίτσι με τα πορτοκάλια" είναι ένα βιβλίο που μεταφέρει πολλά μηνύματα για μια καλύτερη ζωή. Πιο αναλυτικά ο συγγραφέας αυτού του βιβλίου θέλει να μας πει ότι δεν πρέπει να παρατάμε εύκολα τους στόχους μας και να μην τους εγκαταλείπουμε σε κάθε εμπόδιο που θα βρίσκεται μπροστά μας, αλλά να παλεύουμε και να επιμένουμε για να φτάσουμε στο καλύτερο που μπορούμε και στο τέλος να αποκτήσουμε αυτό που επιθυμούσαμε. Επίσης, πρέπει να φαινόμαστε δυνατοί στις δύσκολες στιγμές οι οποίες εμφανίζονται, για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε το δύσκολο αγώνα της ζωής. Τα συναισθήματα που μου δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια του βιβλίου είναι ποικίλα. Στην αρχή συγκινήθηκα ιδιαίτερα για την αγάπη του πατέρα προς τον γιο του και αυτό το καταλαβαίνουμε διότι του άφησε ως μια μικρή κληρονομιά ένα γράμμα για την αγάπη. Αλλά, επίσης, ένιωσα λύπη για το χαμό του πατέρα και για τον πόνο που δημιούργησε αυτή η απώλεια. Στη συνέχεια υπήρχε

προβληματισμός για το ποιο ήταν το κορίτσι με τα πορτοκάλια, καθώς και αγωνία για το πώς θα συνεχιζόταν η ιστορία των δύο αυτών παιδιών και ελπίδα για να βρεθούν ξανά μαζί. Τέλος, με πλημμύρισε η χαρά, διότι επιτέλους το κορίτσι με τα πορτοκάλια έζησε μαζί με το αγόρι μετά από τόσες δυσκολίες που πέρασαν οι δυο τους.

β) Στο μυθιστόρημα συνυπάρχουν δύο αφηγητές, ο πατέρας και ο γιος και ο ένας δίνει τη σκυτάλη στον άλλο. Ποιος από τους δύο ήρωες σε συγκίνησε ιδιαίτερα, με ποιο από τα λεγόμενά του και γιατί;

Το συγκεκριμένο βιβλίο είναι ιδιαίτερο διότι τον πρωταγωνιστικό ρόλο κατέχει ένας άνθρωπος ο οποίος απεβίωσε, όμως έχει τη δυνατότητα να μιλήσει στο γιο του μέσω ενός γράμματος, το οποίο βρέθηκε τυχαία έντεκα χρόνια μετά το θάνατό του. Προσωπικά, αυτός ο οποίος με συγκίνησε περισσότερο είναι ο πατέρας, διότι είχε θέληση για ζωή, όμως η ζωή του δεν εξαρτιόταν από τον ίδιο και ήξερε πως μια μέρα θα άφηνε πίσω του όλες αυτές τις καθημερινές λεπτομέρειες, που τον τελευταίο καιρό γι' αυτόν ήταν ό,τι πολυτιμότερο είχε, γι' αυτό φρόντιζε να περνάει αυτές τις ημέρες όπως ακριβώς ήθελε, δηλαδή μαζί με την πολυαγαπημένη του οικογένεια. Επίσης, αυτός ο άνθρωπος κατάφερε να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο ο γιος του έβλεπε τον κόσμο μέσα από ένα απλό γράμμα, χωρίς να τον κοιτά κατάματα καθώς του έλεγε την ιστορία του. Όπως λέει και ο Γκέοργκ, μετά από αυτό το γράμμα μιλούσε με τη σοβαρότητα ενός ενηλίκου. Αυτό που με άγγιξε περισσότερο είναι ότι ποτέ δεν έπαψε να αναζητά το κορίτσι με τα πορτοκάλια και στη συνέχεια ποτέ δε σταμάτησε να την αγαπά, όπως και το παιδί τους.

2. «Φαντάσου ότι βρίσκεσαι πριν από δισεκατομμύρια χρόνια στη γέννηση των πάντων, στο κατώφλι αυτού του παραμυθιού. Και ότι πρέπει να επιλέξεις αν θα γεννηθείς για να ζήσεις σ' αυτόν τον πλανήτη... Θα ήξερες ότι αν αποφάσιζες να έρθεις κάποτε σ' αυτό τον κόσμο, θα ήσουν αναγκασμένος να τον εγκαταλείψεις πάλι κάποτε, αυτόν κι όλα όσα ήταν σ' αυτόν... Ίσως να στενοχωριόσουν... Πολλοί δακρύζουν όταν σκέφτονται ότι όλα τελειώνουν... Θα αποφάσιζες να ζήσεις στη γη, για λίγο ή για πολύ... ή θα αρνιόσουν να πάρεις μέρος στο παιχνίδι επειδή δε θα δεχόσουν τους κανόνες του; »
(απόσπασμα από το βιβλίο)

Στο ερώτημα αυτό, οι ήρωες του βιβλίου δίνουν αργότερα τη δική τους απάντηση. Πώς και εσύ με τη σειρά σου θα απαντούσες στο φιλοσοφικό αυτό ερώτημα και με ποιον τρόπο θα δικαιολογούσες την επιλογή σου;

Εγώ με τη σειρά μου πιστεύω πως όσο δύσκολο κι εάν είναι να χάνεις ανθρώπους και καταστάσεις ή και να τα αφήνεις πίσω σου, πρέπει να αποκτήσεις κάποιες εμπειρίες και να αρπάξεις την ευκαιρία που σου δίνεται, διότι στο μέλλον δε θα έχεις τη δυνατότητα να αλλάξεις την απόφασή σου και ίσως το μετανιώσεις πικρά. Αλλά γενικότερα, στη ζωή μας πρέπει κάποιες φορές να τολμάμε και να παίρνουμε την ευθύνη και το ρίσκο για κάτι που θέλουμε πραγματικά, παρά να είμαστε παθητικά όντα, απλά κάνοντας πράγματα που δε μας ευχαριστούν και δε μας αντιπροσωπεύουν. Επίσης, επιλέγοντας να μη ζήσεις δε θα γνώριζες ποτέ τι σημαίνει αληθινή αγάπη, χαρά αλλά ακόμα και λύπη. Κατά τη διάρκεια της ζωής μας γνωρίζουμε άτομα που μας γεννούν διάφορα συναισθήματα θετικά ή αρνητικά, χωρίς αυτούς, όμως, η ζωή μας θα ήταν ανιαρή και άχρωμη. . Διότι όταν αναπτύσσεις σχέσεις με ανθρώπους, πάντα κάτι μαθαίνεις και παίρνεις από αυτούς αλλά κι εκείνοι το ίδιο, διότι η αγάπη είναι ένα συναίσθημα που το μοιράζεσαι με τους άλλους. Έτσι, όπως και ο Γκέοργκ, αποφασίζω πως εάν είχα τη δυνατότητα να επιλέξω ανάμεσα στο αν θα ζήσω ή όχι, θα διάλεγα να ζήσω, διότι υπάρχουν τόσα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε στη ζωή μας τα οποία μας ευχαριστούν, ακόμη κι εάν ήξερα πως μια μέρα θα αναγκαζόμουν να τα αφήσω όλα πίσω μου. Όμως, μπορεί να μην έχω πια κοντά μου τους ανθρώπους που αγάπησα ή αντικείμενα που είχα, όμως θα έχω πάντα αυτήν τη γλυκιά ανάμνηση και θα ξέρω πως έκανα τη σωστή επιλογή.

Όλια Κάτσουλα, Γ2 Γυμνασίου